

Rec de Baix

Sant Quintí de Mediona

- Comparteix:
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)

Ubicació

Comarca: Alt Penedès

Coordenades:

Latitud: 41.46233
Longitud: 1.6596
UTM Est (X): 388060
UTM Nord (Y): 4590949

Classificació

Número de fitxa: 08236-85
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle: VIII-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Pública
Titular: Ajuntament de Sant Quintí de Mediona
Autor de la fitxa: Maria Camp; Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dt., 25/07/2000 - 02:00

Descripció

Rec que es troba encara en ple funcionament, ja que capta les aigües després de les Deus. Consisteix en una canalització excavada a la terra i sense recobriment ni encimentat. Té l'inici en una resclosa al final de les Deus, on comença limitat per un mur d'obra en un dels costats. A l'alçada de Cal Maqueda abasteix un safareig públic i els horts de la Riera i es

desdobra en un ramal que rega la zona d'horts al costat del riu. Proporcionava aigua als molins del Rabí, del Torí i del Nadal. Acaba a la zona del molí del Nadal, però part de l'aigua d'aquest rec la recull el rec de la Passada, que de fet és una prolongació del primer.

Observacions:

Veure mapa en treball annex

Història

L'existència d'una xarxa de recs és un dels elements més interessants del patrimoni de Sant Quintí. L'origen és difícil de concretar per la manca de referències documentals clares. Tanmateix, sí que podem aportar algunes conclusions fruit dels últims treballs de recerca en el camp de l'arqueologia medieval. En aquest sentit, la xarxa de recs de Sant Quintí s'ha d'inscriure en el context de la conca del Mediona, en la qual hi ha exemples bastant clars, com ara els casos de Terrassola i Lavit (d'origen probablement tardo-antic) o el de La Llacuna (associat clarament a l'època islàmica). En el cas de Sant Quintí la conclusió del medievalista Ramon Martí és que els sistemes hidràulics "indubtablement, són anteriors a l'expansió comtal sobre la vall". És a dir, que el seu origen correspondria a l'època islàmica (segles anys VIII-IX). Aquesta afirmació es basa en el fet que almenys dos recs són documentats a principis del segle XI: el rec de Baix (1021) i el rec de la Noguera (1011). Això indicaria que forçosament degueren ser construïts en una època anterior. Concretament, l'any 1021 s'esmenta un molí "in locum que nuncupant Riobirlas, prope ecclesie sancti Quintini (ALTURO, 1985: DOC. 23)". Ramon Martí creu que aquest molí es trobaria a l'emplaçament on avui hi ha la fàbrica del Maqueda. La resta de recs serien possiblement d'èpoques una mica posteriors, associats al desenvolupament de la molinaria. En definitiva, sembla clar que l'existència d'uns sistemes hidràulics anteriors al repoblament ha estat un element determinant en l'emplaçament del poblament rural i en el mateix origen del nucli de Sant Quintí. El rec de Baix és potser el que ha tingut més a veure amb el desenvolupament econòmic de la vila. A diferència dels altres, té l'avantatge que sempre pot portar aigua i això va permetre la instal·lació dels primers molins fariners, drapers, papereres i posteriorment de les fàbriques tèxtils. Aquest rec cobreix una extensió de 13,12 hectàrees.

Bibliografia

ALTURO, Jesús: L'Arxiu Antic de Santa Anna de Barcelona del 942 al 1200 (Aproximació històrico-lingüística), Barcelona, 1985 (3 vols.).

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, p. 121.

MARTÍ, Ramon: "Sistemes hidràulics i poblament en els límits de la Catalunya Vella: la unitat hidrològica del riu de Bitlles (Anoia/Alt Penedès)", a Congrés d'Arqueologia Medieval Espanyola, Alacant, 1983 (IV CAME, Tom III - 1983), pp. 587-593.

MARTÍ, Ramon: "Ceràmica medieval i pagesos indocumentats a la vall del riu de Bitlles", a Ceràmica Medieval Catalana, Quaderns Científics i Tècnics, núm. 9. Diputació de Barcelona, Barcelona, 1997, pp. 275, 280.

